

З єдиною спільною вимогою збереження української землі у власності Українського народу звертаються сьогодні до Верховної Ради фермери і підприємці, бійці АТО і свідомі подій в державі патріоти, партії і громадські організації, обласні, міські та районні ради депутатів. Вочевидь, продемонстрований суспільству під час розгляду олігархічного законопроекту № 2178-10 в аграрному комітеті турборежим обернеться під час набрання законом чинності турбодерибаном землі.

Почуйте людей, слуги народу!

Григорій ДАВИДЕНКО

Цей шлях до хаосу у земельних відносинах абсолютно прогнотований, бо модель ринку робиться «слугами народу» без волі самого народу, без достатніх і обов'язкових запобіжників щодо основної загрози – обезземелення українських хліборобів, сіл і громад, зосередження орної землі в руках латифундистів та іноземців.

З приводу шаленого поспіху «слуг» є давня приказка: що швидко робиться, те сліпе родиться. І таке, що ні Богові свічка, ні бісові кочерга... Певно ж, Об'єднаний штаб захисту рідної землі, усе українське суспільство через масові протести, страйки, рішення рад депутатів різних рівнів, звернення

до українських судів та Європейського суду з прав людини таки доможуться проведення давно обіцяного референдуму щодо продажу ріллі, узаконення менш згубного для селян варіанту обігу земель. Можливо, це станеться не так швидко. І не за цієї каденції парламенту, коли в ньому не залишиться абсолютно залежних від волі однієї людини «політиків». Громадська організація «Народна дія Львів» уже подала позовну заяву до Верховного суду про визнання дій парламенту України і аграрного комітету під час розгляду законопроекту № 2178-10 протиправними.

Чотирнадцятого січня під Верховною Радою вже вкотре зібралися сотні протестувальників зі всієї

України. Чимало фермерів брали з собою пшеницю, аби за доброю ще з язичницьких часів традицією засіяти нею на добро своїх слуг у парламенті, щоб із кожної зернини зійшла радість для українських родин.

Фермери з багатьох областей України, в тому числі з Дніпропетровщини, перекрили чотири центральні вулиці столиці, потім акція продовжилася під стінами парламенту. Опівдні керівники Об'єднаного штабу захисту української землі провели брифінг у Верховній Раді.

Акція безстрокова - до зняття з розгляду у парламенті зловісного законопроекту № 2178-10.

м. Київ.

На робочий стіл Президента «Перемога» і перемога зазнають поразок

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ: ЛОВИМО ПРЕЗИДЕНТА НА СЛОВІ

Коли ще в кінці минулого року спроби нової влади силоміць продавати, переламати, вважайте, через коліно супротив більшості сільського населення продажу землі, і до Верховної Ради практично з усієї України з'їхалися обурені передусім фермери, Президент Володимир Зеленський навідався мерщій на Київщину у село Красна Слобідка Обухівського району. Як з посиланням на офіційне інтернет-представництво Президента повідомляв інформаційний портал «Моя Київщина», головною метою Володимира Олександровича було заспокоїти селянський народ, що марно боятися торгівлі землею. Це ледве не все одно, що вовка боятися - значить, в ліс не ходити. У даному разі точніше боятися припинення мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення - значить, мовляв, у поля не виїжджати. З чим, по суті, погодилися селяни-співрозмовники Президента. Сказали: дозвіл на продаж угідь скінчиться так само, як і їм зась виходити в степ. Бо не вони будуть власниками українських чорноземних просторів. Та глава держави рішуче заперечив, наче нічого подібного не відбуватиметься. А якщо при запуску ринку землідесь й відбуватиметься щось на рівні насильства та рейдерства стосовно власників земельних паїв і фермерських господарств, то держава, запевнив Зеленський, захищатиме тих і інших, отож всіх селян. Хооші слова, згодні? Мов бальзам на душу! Але чи може бути їм віра? - ось питання, яке насправді не дає спокою.

Микола НЕЧИПОРЕНКО

БО У ЦЕЙ ЧАС МАЙЖЕ ПІВРАЙОНУ НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ СТОГНЕ ВЖЕ, ЯК УЯРМІ

У червні минулого року, практично відразу після обрання Володимира Зеленського Президентом України, йому було направлено зовсім короткого і стриманого на емоції та вислови, але відверто гнівного та з відчаєм розпачливого листа, якого підписали 177 жителів-власників земельних паїв з Олександрівки Покровського району і самого райцентру, того його крила, яке тут називають Сірківкою. Читаємо в оригіналі - без правок орфографії, синтаксису і мови: «Добрий день, шановний Володимире Олександровичу! Ми, пайщики ТОВ «Відродження» (керівник Астіон Василь Миколайович), звертаємося до Вас за допомогою. ТОВ «Відродження» не розраховувалося з нами за оренду паїв за 2018 рік, і один з його посіпак пан Левченко сказав, що якщо за цей 2019 рік й будуть розраховуватися, то не будуть давати зерна. А в податкову подали документи, наче з пайщиками розраховувалися. Ми дуже просимо допоможіть нам, це уже крик душі, ми просто уже й не знаємо, як та за що нам жити і тримати домашню живність, а також куди й до кого звертатися. Ми дуже раді, що Вас обрали Президентом, і тепер Ви остання у нас надія. Люди хочуть отримувати гідну оренду плату і розірвати з ними договори. За дорученням 177-ми сільчан, підписи яких прикладаємо на 16 аркушах - Олена Миколаївна Кралько. 26.06.2019».

То як гадаєте, допомогло це звернення селян? Точніше, допоміг обраний Президентом слуга народу Зеленський? Висновок робіть самі: ще у вересні - минулого, ясна річ, року - все ті мешканці села Олек-

сандрівки та райцентру пишуть нового листа голові держави. Знову подаємо і його слово в слово, як він був написаний: «Добрий день, шановний Володимире Олександровичу! Приходиться нам, пайщикам ТОВ «Відродження» Покровського району Дніпропетровської області, до Вас звертатися повторно за допомогою. Після нашого першого звернення від 26.06.2019 р. в Покровському відділенні поліції за фактом невиконання орендної плати за минулий 2018-й (тепер позаминулий уже - Авт.) відкрито карне кримінальне провадження, але тільки й того. Бо на даний час працівниками поліції ніби здійснюються допити пайщиків у якості потерпілих, але кінця-краю цим допитам не видно. А тим часом на даний час орендар знову перестав з нами, пайщиками, розраховуватися. Керівництво «Відродження» перш за все в особі Астіона Василя Миколайовича нікого й нічого не боїться. З нього як з гусака вода - жодна пір'їна не упала. На наші неодноразові звертання у ТОВ «Відродження» його очільники повідомляють в усній формі, бо листування з нами принципово уникають, ніби зерно та кошти у підприємства відсутні. Прохаємо Вас, Володимире Олександровичу, та підзвітні Вам органи влади посприяти нам у вирішенні цього надзвичайного питання. Знову прикладаємо списки людей, на цей раз 96 осіб, за дорученням яких вдруге і звертаємося до Вас та дуже Вам дякуємо за допомогу - Олена Миколаївна Кралько. 19.09.2019».

Отож з великою надією на результативне втручання Президента України, з вдячністю йому звернулися і вдруге, це один бік медалі. Другий - потерпає насправді чи не весь Покровський район. Туди ми мусили завітати у розпал новорічно-різдвяних святкувань - аж у той краєчок, котрий межує з Донецькою областю. Не могли не завітати: там у село Январське та плюс ще у

два села, які поруч, де понад чотири сотні власників земельних паїв, один пай тут в середньому складає 5 гектарів, передали теж свої ділянки в оренду ТОВ «Відродження». Свого часу найжджали туди тічками агітувати за це селян, отож м'яко слали і солодко говорили. Але два останні роки - минулий і позаминулий - навіть не навідуються сюди, наче дорогу до людей навіки забули, «так їм пам'ять відбило».

- І ні за 2018-й, ні за 2019-й орендної плати ми в масі своїй не бачимо, як власних вух, - каже жіночка похилого віку Валентина Дмитренко. - Просимо, молимо, бо ж немає за що тримати ні курки у дворі, ні поросляти у хліві. Немає чим живність годувати, уже нічого у нашому селі не кукурикає і не кудкудає, не мекає, не бекає і не хрюкає - тільки ми, люди, стогнемо і плачемо. Ніхто нас захищати не збирається і не спішить. Все одно, що кинули чи й прирекли на голодну смерть. Ще точніше - на вимирання. У нас півсела вимерло народу уже. Чи візьміть сусідню Сошівку - ще недавно було там 132 двори, зараз лишилося 28-м.

- А якщо комусь і вдається з боєм вибити обумовлену договором плату, - повертається до пекучої тут для людей теми ще одна старенька бабуса, яка називалася Галиною Володимирівною, - а для цього треба тяжко захворіти і вимогати на лікування від страшної хвороби, так знаєте, як унадилися ще й дурити з другого боку? Не зерном розраховуються, як написано договором, а грошима. Ось моїй сусідці і видали дві тисячі 900 гривень за тонну, хоч довелося їй докуповувати тонну ячменю за п'ять з половиною тисяч. Де справедливості? Думали, заткнути жінці рота, а вона навпаки мовчати тепер не може - готова разом з нами волати на весь білий світ і всю Україну, що наше село ж душає злочинці й бандити. І стояти до кінця, скільки сил на це у неї вистачить, готова.

Коротше, у селян тут скінчилося терпіння, і вони гуртом перекрили виїзд з мектоку Январського відділення ТОВ «Відродження». «Бо урожай у нашому кутку району видався нівроку, та його зібравши, - пояснив нам чоловік також поважного віку, - заходилися мерщій вивозити до зернини, лишень обсилаючи село наче в насмішку чи й щоб позбиткуватися над ним густою пилюгою, як подовою». І як прибуло сюди з Курахового п'ять КамАЗів, які завантажили насінням соняшнику, тонн 130 в них увійшло, люди й вийшли їм навперейми - заблокували дорогу живим ланцюгом. Доки з нами не розрахується, заявили, не випустимо жодної машини! Заступили селяни на свою вахту протесту ще 16 грудня минулого року - і стояли, чергуючи загонами опору, день і ніч. І в День Святого Миколая, і на Різдво католицьке, і в напролюд зоряну новорічну ніч та на Різдво Христове - стоять по цей день, як укопані, ні з місця не зрушують. А все тому, що своєю впертістю на впертість селян відповідають очільники «Відродження»: другий рік поспіль не видають плату за оренду земельних паїв, ще й вустами одного «із прихвостнів самого пана Астіона» Олександра Петровича Левченка і керуючого відділком Олександра Пилиповича Левченка, а також «приблуди в район», як її уже називають, нині лівої чи правої руки в товаристві все того ж Астіона Світлани Назарчук зухвало й цинічно нагадують селянам, що обіцяного ж бо три роки чекають, а ви через два, мовляв, пів'я підіймаєте. Це ж треба не зважати людей і знущатися над ними, затівати новітній по суті голодомор - і ще страхотливіше, що у правовій наче державі тим, кого давно й за людей не варто вважати, зухвальство сходить з рук.

Читайте далі стор. 4,5

Скарги щодо атак рейдерів розглядатимуть протягом доби

Як заявив Євген Горовець, перший заступник міністра юстиції України, у Мін'юсті мають намір розглядати скарги щодо реального рейдерства з прийняттям відповідного рішення та його виконанням протягом 24 годин з дня надходження. Інакше сенсу у відповідних повноваженнях Мін'юсту практично немає. За його словами, з кожним днем зменшується фактичний строк розгляду скарг.

Торік значна кількість скарг не задовольнялася через недоліки в їх оформленні. «Найбільш популярні раніше підстави для відмови, пов'язані з неналежним засвідченням копій документів та відсутністю відомостей про наявність/відсутність судового спору, вже стали надбанням історії. Вимоги закону щодо надання скаржником засвідчених копій або зазначення певної інформації в скарзі, на нашу думку, є не більш, ніж інструментом допомоги Мін'юсту у забезпеченні швидкого та об'єктивного розгляду ним скарги. Тож відмова у скарзі через невиконання таких вимог є неадекватною реакцією держави на проблеми скаржника», - каже Євген Горовець. Він повідомив, що в перших числах 2020-го року буде оприлюднено новий Порядок розгляду скарг у сфері державної реєстрації, який усуне нормативні перешкоди для ефективної боротьби з рейдерством. Зокрема, розгляд скарг перестане бути виключно колегіальним: у випадках очевидного порушення законодавства рішення прийматиметься невідкладно, без колегіального розгляду.

Фермери в Україні мусять жити вічно...

...в іншому разі спадкоємці можуть залишитися без основного засобу виробництва – землі, і без вирощеного на ній урожаю. Така думка виникає мимоволі, коли серед білого дня слуги держави діють всупереч її писаним і неписаним законам. І хоча влада в Києві вже неначе змінилася, ще й кардинально оновилося, та свавілля з правоохоронних кабінетів на Січеславщині стосовно фермерських ланів нікуди не зникає. Лад в земельних відносинах не наведений і досі, не викорінене рейдерство, що базується на злочинних діях слуг держави. Раніше у «Фермері Придніпров'я», «Сільських вістях» вже йшлося про рейдерське захоплення частини урожаю СФГ «АЛТЕЙ» у Васильківському районі, яке очолює Катерина Захарова. Воно на праві постійного користування господарює на 42, 9 га землі на території Григорівської сільської ради. Державний акт на землю виданий 14 січня 1993 р. покійному Олександру Мехедьку, батькові Катерини Олександрівни.

ТА РОБОТУ трьох дітей і дружини, членів СФГ «АЛТЕЙ», на полі одного з перших фермерів Васильківщини заступник прокурора Синельниківської місцевої прокуратури Роман Рябець, прокурор Васильківського відділу прокуратури Олександр Школярів та слідчий Васильківського району управління Нацполіції Ігор Савченко витлумачили по-своєму. Ними 25 травня 2018 р. відкрите кримінальне провадження за ч. 1 ст. 197-1 КК України «самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику». Їхня «схема» вже стала класичною – буцімто «невстановлені особи» орють, сіють і доглядають посіви, і цим «завдають значної шкоди охоронюванім інтересам держави». Абсурд, безперечно, рейдерство чистої води, але наслідки його бувають і досі!

А далі слідчий суддя Васильківського районного суду Ігор Битяк, не перевіривши та не встановивши наявності будь-яких підстав, без повідомлення фермерського господарства 30 серпня наклав арешт на земельну ділянку площею 42, 9 га з посівами соняшнику, які визнав «речовим доказом у кримінальному провадженні». Коли ці таємні дії рейдерів у погонах і мантиях стали відомі фермерській родині, вони одразу оскаржили їх. І 26 вересня Апеляційний суд Дніпропетровської області ухвалу І. Битяка про арешт землі скасував. Проте «речовий доказ» – частину урожаю соняшнику – хвацькі правоохоронці вже встигли скопити та реалізувати через біржу «Аукціон». А до державного бюджету направили лише «верхівку айсберту» – символічну суму, оце такий «захист інтересів держави» по придніпровськи. Подібне траплялося не раз в нашій «передовій» області – від Апостолівського до Магдалинівського районів, від Криничанського й до Межівського. Та і досі такі дії не кваліфіковані як протиправні, виконані за попередньою змогою групи службових осіб з метою власного збагачення.

«Там на вашому полі панувати починають!»

Звістку про непрошених гостей на фермерському лану першою позаминулої осені почула дружина покійного Олександра Мехедька Любов Андріївна. Ось її розповідь про цю надзвичайну подію:

– Було для нас абсолютно несподівано, коли знайомі сказали: «Та на вашому полі вже панувати заходжуются!» До того ж виявилось, що жнива йдуть під охороною... правоохоронців! Ніколи нічого подібного не було, чоловіка Олександра Борисовича шанували в колгоспі. Він був трактористом, кочегаром, став одним із перших у Васильківському районі фермером, через це і власного паю не отримав. Я теж 39 років відпрацювала в сільському господарстві, за що маю дві тисячі пенсії в 72 роки. У нас троє дітей, п'ятеро онуків, троє з яких вчаться. Коли чоловік тяжко захворів, довелося продати навіть єдиного тракторця, а з кредитами розрахувалися лише нещодавно. І доньку Аню з трьома дітьми через російську агресію 2014-го мусили забирати з Пісок поблизу Донецька. Це моя батьківщина, там каменя на камені не залишилося. Тож восени 2018-го була повна розгубленість – куди йти, які пороги оббивати, коли під охороною поліції комбайн косить вже п'ятий гектар? Телефоную до голови обласної Асоціації фермерів Анатолія Гайворонського, і він вночі прибуває разом із бійцями «Фермерської Самооборони», не дають правоохоронцям зібрати наш урожай. Потім ми чергували на полі вдень, вночі приїжджали Олександр Чебанов, Василь Осійчук. Велике спасибі усім, хто допоміг нам відстояти вирощене, це дуже чутливі до чужого горя люди!

Тепер ще й чомусь розділили наше поле на ділянки, тож звертаємося вже до президента України В. Зеленського з проханням покласти край цьому свавіллю.

Довгих півтора роки триває боротьба селянського фермерського господарства «АЛТЕЙ» за відшкодування завданих незаконними діями правоохоронців збитків та право праці на землі, наданій державою засновнику СФГ Олександру Мехедьку. Як пояснює адвокат АФЗ Дніпропетровської області Євгеній Падашуля, що допомагає фермерській родині, Катерина Захарова подала позов до Васильківського районного суду про визнання права постійного користування на земельну ділянку площею 42, 9 га у порядку спадкування за законом, але його 2 липня 2019 р. залишено без розгляду. За час підготовки цієї цивільної справи земельна ділянка площею 42, 9 га на території Григорівської сільської ради, яка є предметом спору, відповідачем у справі – головним управлінням Держгеокадастру у Дніпропетровській області (начальник Євген Нагорний) – розподілена та передана у приватну власність 21 фізичній особі.

Тоді СФГ «АЛТЕЙ» звернулося із позовом про визнання протиправними наказів головного управління Держгеокадастру у Д. о. щодо поділу земельної ділянки та скасування реєстраційних дій (суддя – Ігор Битяк). Разом із позовною заявою СФГ надало до суду заяву про забезпечення позову, в якій просило заборонити органам державної реєстрації прав на нерухоме майно вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо поділеної земельної ділянки площею 42, 9 га, яка є предметом спору. Проте ухвалою Васильківського район-

ного суду Дніпропетровської області 25 квітня 2019 р. СФГ у задоволенні позову відмовлено. І нарешті 3 грудня минулого року суддя Ігор Битяк виніс рішення по справі 172/418/19, яким СФГ «АЛТЕЙ» у задоволенні позовних вимог про визнання протиправними наказів Головного управління Держгеокадастру у Дніпропетровській області щодо поділу земельної ділянки та скасування реєстраційних дій відмовлено у повному обсязі.

Звернення до Президента щодо припинення свавілля

Таким чином земельна ділянка площею 42, 9 га на території Григорівської сільської ради Васильківського району, що перебуває у користуванні багатодітної фермерської родини, незаконно розподілена та передана у приватну власність 21 фізичній особі. Частина врожаю соняшнику, вирощена на цій земельній ділянці СФГ, формально продана правоохоронними органами як речовий доказ у кримінальному провадженні. З огляду на те, що розгляд цих резонансних правопорушень в районному суді тривав цілих півтора роки, і невідомо, скільки ще потрібно часу для рішень судів вищих інстанцій, з метою припинення поневірянь родини одного із перших фермерів Придніпров'я та родини переселенців із зони АТО – членів СФГ «АЛТЕЙ», а також багатьох інших фермерських родин, Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області у грудні минулого року направила до Президента України Володимира Зеленського звернення (скорочено):

– Вимушені звернутися до Вас, як гаранта Конституції України, та повідомити, що останнім часом бандитизм та

корупція в сфері земельних відносин збільшили в рази кількість рейдерських захоплень врожаю, майна і землі фермерських господарств. Глибоко переконані, що рейдерство, бандитизм та корупція в сфері земельних відносин починаються з органів Держгеокадастру, здійснюються самими правоохоронними органами, супроводжуються злочинною бездіяльністю прокуратури, а завершуються зловживаннями правом судами. Найбільш кричущою є проблема із землями постійного користування, які надавалися для створення фермерських господарств ще у 90-ті роки, передача таких земельних ділянок після смерті їхніх користувачів законодавчо взагалі не врегульована. Законопроекти з цього питання давно зареєстровані, проте Верховна Рада України відверто ігнорує їх. Верховний суд також абстрагується від вирішення цієї проблеми. Користуються такою законодавчою прогалиною правоохоронні органи, які порушують кримінальні справи, арештовують та продають урожай, незаконно відбирають земельні ділянки.

Звертаємось до Вас із закликом звернути належну увагу на ці злочинні дії судів, органів Нацполіції, прокуратури та Держгеокадастру у Дніпропетровській області, вжити відповідних заходів та негайно припинити подібне свавілля.

Залишається сподіватися, що Президент України, програмі якого підтримали і чимало фермерських родин, зуміє за допомогою призначених на відповідальні посади державних чиновників покласти край свавіллю на придніпровських ланах, що росте із правоохоронних кабінетів.

Підготував

Григорій ДАВИДЕНКО.

Потенціал розвитку сільського туризму

Нинішній, 2020 рік, обрали роком розвитку туризму в регіонах та сільських територіях. Про це повідомила Національна туристична організація України.

«В Україні існує значний невикористаний потенціал для розвитку сільського туризму. Різноманітність культур, спадщини та екосистем в різних регіонах України є фоном для унікальних вражень відвідувачів, які не мають собі рівних ніде в світі.

Є багато причин для розвитку сільського туризму, адже він може стати на заваді стрімкій урбанізації та модернізації, а також послужити своєрідними «ліками» від стресу сучасного життя, що викликає у людей значний рівень напруги та тривоги. Найголовніше, що сільський туризм надає комерційні можливості та можливості зайнятості громадам, які стикаються зі зростаючою проблемою забезпечення життєздатності місцевого населення», – йдеться в повідомленні.

За відсутності цих можливостей для розвитку сільського бізнесу, міграція до міських районів буде продовжувати зростати, що ще більше навантажуватиме інфраструктуру та соціальні послуги міст

Мораторій діятиме й далі

До набрання чинності Закону про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня поточного року, забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств. До набрання чинності Закону про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня поточного року, забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств.

Держгеокадастр інформує, що основною умовою скасування мораторію на купівлю-продаж земель сільськогосподарського призначення було набрання чинності закону про обіг земель. Оскільки прийняття закону не відбулося, у дію вступили пункти 14 та 15 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України.

Згідно з якими, до набрання чинності законом про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня 2020 року, забороняється внесення права на

земельну частку(пай) до статутних капіталів господарських товариств, а також не допускається:

- купівля-продаж земельних ділянок – земель, що перейшли до комунальної власності відповідно до пункту 21 цього розділу або передані до комунальної власності відповідно до статті 14-1 Закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)», крім вилучення (викупу) їх для суспільних потреб;

- купівля-продаж або відчуження іншим способом земельних ділянок і зміна цільового призначення (використання) земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, земельних ділянок, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельних часток (паїв), крім передачі їх у спадщину, обміну (міни) відповідно до ч. 2 ст. 37-1 цього Кодексу

су земельної ділянки на іншу земельну ділянку з однаковою нормативною грошовою оцінкою або різниця між нормативними грошовими оцінками яких становить не більше 10% та вилучення (викупу) земельних ділянок для суспільних потреб, а також крім зміни цільового призначення (використання) земельних ділянок з метою їх надання інвесторам – учасникам угод про розподіл продукції для здійснення діяльності за такими угодами.

Зверніть увагу: прийняття та набрання чинності Законом України про

обіг земель сільськогосподарського призначення є обов'язковою умовою для запровадження ринку земель. З приводу цього Голова Держгеокадастру Денис Башлик зауважив: «Щорічне продовження мораторію не мало юридичного сенсу, а виконувало насамперед PR-мету для окремих політичних сил. Відсутність популізму, продемонстрована парламентом у цьому році аж ніяк не вплине на правила гри на земельному ринку. Тож, будь-які панічні прогнози не обумовлюють жодних підстав».

Детективи НАБУ з'ясували, що Національна академія аграрних наук (НААН) незаконно передала 15 га державних земель приватним особам. Ці землі мали статус особливо цінних і мали використовуватися винятково з дослідницькою метою. Повідомляє Бізнес Цензор з розслідування НАБУ.

Коротко про НААН

Національна академія аграрних наук (НААН) – це державна самоврядна наукова організація, яка фінансується з державного бюджету. Президентом НААН з 8 серпня 2014 року є Ярослав Гадзало. 8 серпня 2019 року, після годинної дискусії, аграрні науковці знову обрали Гадзало президентом Академії. У 2013-2014 роках він обіймав посаду віце-президента.

У системі Академії понад 200 дослідних господарств та інших підприємств. Площа земель в установах НААН

Стали відомі подробиці корупційних схем із землею НААН України

Факт

становить 584,2 тис. га, з яких 529,5 тис. га – сільськогосподарські угіддя. Але неможливо сказати, наскільки точні ці дані. Адже значна частина земель НААН не облікована відповідно до вимог чинного земельного законодавства.

Якщо подивитися на Публічну кадастрову карту України, на ній чітко видно ділянки, на яких не вказаний ані кадастровий номер, ані тип власності, ані площа.

Саме це могло слугувати причиною появи у 2013 році великої корупційної схеми, яка діяла впродовж року – з вересня 2013 року по вересень 2014 року.

Як землі НААН перейшли у приватну власність?

23 грудня 2019 року НАБУ повідомило про відкриття кримінального провадження. Детективи з'ясували, що впродовж 2013-2014 років посадовці НААН ухвалили низку рішень, внаслідок яких понад 15 га державних земель незаконно перейшли у приватну власність.

Приватними стали 138 земельних ділянок, що знахо-

дяться у передмісті Києва (с. Гатне Києво-Святошинського району). Хоча й мали статус особливо цінної землі й повинні були використовуватися виключно з дослідницькою метою.

Рішення про вилучення такої землі та зміну її цільового призначення може ухвалювати виключно Верховна рада за поданням Кабміну.

Але посадовці НААН у змові зі службовцями Держгеокадастру в Київській області проігнорували закон. Так, землі державного підприємства «Дослідне господарство «Чабани» Національного наукового центру Інститут землеробства НААН перейшли у власність «потрібних» людей. Серед тих, хто отримав ділянки – підозрювані посадовці з НААН та їх родичі, співробітники СБУ, Міністерства аграрної політики та інших органів влади.

Збитки, завдані розкраданням 15 га особливо цінної землі, становлять 43,9 млн грн.

Чи тією дорогою прямуємо? Вихід є!

У цьому переконаний економіст Дмитро Плаксін, знайомий нашим читачам за попередніми публікаціями «Фермера Придніпров'я». Науковець вважає, що Україна має можливість уникнути катастрофічного розвитку подій, підвищити цінність української землі, гарантувати продовольчу безпеку держави, збільшити в разі прибутковості від сільськогосподарського виробництва і доходи Держбюджету, захистити інтереси усіх учасників ринку, заспокоїти ситуацію в суспільстві та хоча б частково відновити соціальну справедливість, закласти міцний фундамент для інтенсивного зростання економіки України і добробуту її народу. На його думку, для цього потрібно:

- Провести всенародний референдум, (спочатку прийнявши Закон про референдуми) не тільки про факт відкриття ринку землі, а й про деталі цього відкриття.
- Дозволити покупцям купувати пайову землю в Україні, сплативши податок, приблизно рівний половині середньоевропейської ціни на землю, у будь-якому випадку від 5 тисяч доларів з гектара податку тільки до Дер-

жбюджету. Власник паю навіть у такому випадку отримає грошей набагато (в рази) більше, ніж тепер за тінювими схемами або за оціночною вартістю (близько 30 тис. грн за гектар) після прийняття урядового законопроекту.

- Протягом 10 років не дозволяти перепродаж купленої землі. Будь-які «обхідні» схеми повинні викриватися, а «підприємливі» господарники – переслідуватися кримінальному порядку.

Доля державних і комунальних земель складає близько 25 % від усіх земель сільськогосподарського призначення – це мінімально необхідний резерв для забезпечення продовольчої безпеки держави. Ця земля не повинна продаватися, а тільки здаватися в довгострокову оренду.

- Бажання продати державну землю і стратегічні підприємства змушує урядовців говорити про те, що від них нічого немає, окрім збитків. Це свідчить у кращому випадку про їхній непрофесіоналізм, а в гіршому – про злочинну змову з керівництвом державних підприємств, тобто про банальний грабіж державного майна.

- Натомість у сільському господарстві, де середня рентабельність культур понад 20 %, вести збиткову діяльність можуть, скоріш за все, тільки злодії. Побороти корупцію в державних

Експерт

підприємствах, керуючих і контролюючих структурах нинішня влада має всі можливості, адже має одну політичну команду і стабільну більшість у парламенті.

- Необхідно провести нову оцінку вартості української землі; вона не повинна бути меншою від середньоевропейської. Найменш родюча земля повинна коштувати як мінімум 10 тисяч доларів за гектар, найродючіша не менш ніж 30 тис. \$, а особливо цінні землі (купити їх може тільки держава) повинні оцінюватися не нижче 40 000 \$/га, якщо не більше. Держава повинна отримувати у вигляді податків половину вартості землі, тобто від 5 до 15 тис. доларів з кожного гектара. Це значно остудить апетити спекулянтів.
- Всі компанії – власники і орендарі землі – повинні бути зареє-

стровані в Україні та сплачувати в повному обсязі податки до Державного бюджету України. Будь-які їхні операції через інші юрисдикції (офшори) неприпустимі, повинні жорстко каратися, а керівники – нести кримінальну відповідальність.

- Якщо бенефіціаром зареєстрованого в Україні сільгоспвиробника буде громадянин іноземної держави, ціна пайової землі для нього повинна складати мінімум 30 тисяч доларів за гектар. Відтак він повинен буде, купуючи землю, сплатити до бюджету найвищу ставку податку – мінімум 15 000 \$/га.

- Половину доходів, отриманих від продажу землі та сільгосподатків, необхідно вносити до спеціально створеного Державного Інвестиційного Аграрного Банку (ДІАБ), завданням якого буде кредитування аграріїв під низький процент (1 % річних), частковий викуп пайової землі для наступної здачі її в оренду, а також контроль за використанням коштів і стимулювання, разом з Міністерством економіки, швидкого зростання прибутковості сільського господарства України

- Вплив держави в економіці повинен не зменшуватися, а навпаки – збільшуватися. Нашій владі потрібно не фантазувати про лібертаріанство, а вивчати

реальний досвід успішних країн і брати на себе відповідальність за швидкий ріст економіки і реального ВВП.

- Для вирішення можливих конфліктних ситуацій створити Спеціалізований Аграрний Суд (САС), у виборах правління і діяльності котрого задіяти ДІАБ (див. вище) і платники сільськогосподарських податків.
- Законодавчо заборонити будь-яку форму завуальованого продажу землі (договори емпітевізису, заповіти не найближчим родичам, довготермінові доручення, заклад сільськогосподарської землі, довготривала оренда без участі держави тощо).

СЛІД НАГОЛОСИТИ, що пропонувані заходи з продажу землі за реальними європейськими цінами повинні відклянути більшість перекупників, спекулянтів та агрокомпаній, котрі хотіли б заплатити за землю, скажімо, 1 тис.\$ за гектар – замість реальних 10-30 тисяч.

Про можливі шляхи розвитку українського сільського господарства в умовах ринкової реформи – бесіда з Дмитром Плаксіним в наступному номері нашого видання.

Спілкувався
Володимир ЯРОШЕНКО.

Немає туману, з якого не було б виходу, головне – триматися та йти вперед *Ромен Роллан*

На робочий стіл Президента

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Продовження. Початок - стор. 1

ЗГАДУЄТЬСЯ ПАНАС МИРНИЙ З ЙОГО ВОЛАМИ, КОТРИ ХІБА РЕВУТЬ, ЯК ЯСЛА ПОВНІ?

Зовні схоже на те, що в Офісі Президента ще на першу скарту такі відреагували. Інша річ – який чином? Як на нас, уже сумнівно, коли за старою схемою скарти пересилаються «вниз назад по інстанціях» – повертаючи її практично туди і тям, хто перед людьми завітає. А якщо й іншого та дієвого варіанту нова влада так досі не винайшла, то тоді можливість на розгляд по суті відсланого назад звернення має бути, гадаємо, вразі вищою й суворішою. Ну зовсім не такою ж, як в даному випадку. Сьогодні нам достеменно відомо напрощуд швидкісні такі «приведення в рух» першого послання Володимирі Зеленському. А саме: «23.07.2019 р. скарти орендодавців ТОВ «Відродження» була розглянута в Офісі Президента, звідки її в той же день передали в слідче управління ГУ Національної поліції в Дніпропетровській області, а звідти, теж в той же день, в слідчий відділ Покровського відділення поліції, що дозволило знов таки у той же день розпочати досудове слідство, внесене у Єдиний реєстр за ч.1 ст.190 КК України – шахрайство». Уявляєте, як сучасні електронні засоби зв'язку швидко та хутко дають змогу втручатися і захищати зараз людей? Але чи допомогло це у даному випадку? Повірте: як мертвому припарка!

Хоч слідчий відділ Покровського відділення поліції ніби в темпі допитав 28-м осіб з тих 177-ти, які підписали петицію, і «вони дали відповіди, що кожного у приватній власності має одну або дві земельні ділянки, котрі перебувають в орендіному користуванні ТОВ «Відродження». І далі: «За договорами оренда плата виплачується до 30 листопада кожного року, однак станом на червень 2019 плату за використання своїх земельних паїв у 2018 році жоден з них не отримав. І це тоді, коли у відомостях, які «Відродження» подало у податкову інспекцію, стверджується, що з орендодавцями ТОВ розраховувалося у повному обсязі».

Наткнувшись справді на підступну аферу, слідство припиняє поголовне опитування підписників листа до Президента і «вручає представнику ТОВ лист з вимогою надати копії матеріалів та документів, якими підтверджувалася б виплата орендної плати за пай в грошовому вигляді або сільськогосподарського продукцією», а також надати і копії бухгалтерських звітів та звітів до податкової за 2018-2019 рр.. Як гадаєте, правоохоронці дочекалися застребуваних даних? Дуськи. ТОВ згодом у суді своє інорування запити стражів правопорядку пояснило двома причинами. Перша – слідство не конкретизувало поіменно орендодавців, які його підкавляли, «а їх же загалою у «Відродженні» понад 4 (чотирі) тисячі». Отож якщо, мовляв, мало готувати матеріали на всіх, то до наміченої дати не вистачило б робочих днів ще зробити» – уявляєте цинізм «тумору», до якого вдалося горе-торгівцям?

До суду ж справа дійшла тому, що слідству нічого іншого не залишалося, як подавати в нього своє клопотання, «погоджене з прокурором Покровського відділу місцевої прокуратури про тимчасовий доступ до речей і документів, а саме до списків власників земельних ділянок, а також відомостей, журналів, видаткових накладних щодо орендної плати в 2018-2019 роках». І зрозуміти неважко, чому саме ці документи зацікавили слідчу Людмилу Максимову. У своєму клопотанні вона пояснила, що «встановити обставини кримінального провадження за колективного заявою, надісланого до Офісу Президента, у зв'язку з тим, що ТОВ не розраховувалося за оренду землі в 2018 році та в 2019 також розраховуватися не збирається, можливо лише при вивченні інформації щодо розмірів прибутків, отриманих товариством у результаті оренди ділянок, та розмірів витратів, в тому числі і на видачу орендної плати орендодавцям». Більше того, «встановити істину, як і осіб, якими було вчинене кримінальне правопорушення, можна на підставі інформації, яка міститься у бухгалтерських звітах, відомостях та накладних та інших господарських журналах і документах».

На що представник в суді ТОВ «Відродження» Анатолій Халінбаджак заперечив, спершу витлумачивши так, ніби «вигоди, зазначені у клопотанні, є необґрунтованими і спрямованими на те, щоб з невідомими цілями здійснити втручання у господарську діяльність господарства». Та коли прокурор Віталій Лит-

виненко відкинув подібні підозри, якщо й не вилучивачи, то висловився представник ТОВ ще грізніше: не інакше, як правоохоронці, на його думку, замислили рейдерське захоплення, і квіт. Зрозуміло, як перше, так і друге за чисту монету сприймати було б за межею здорового глузду, тому суддя Олена Чорна, уявив собі, знайшла... інші аргументи, аби відмовити слідству у дозволі «ритися у бухгалтерських зведеннях і звітах». Встановила, по-перше, наче у клопотанні достеменно не вказано, до яких саме документів необхідно надати тимчасовий доступ, «а лиш подаються їхні загальні ознаки» - «не вказано назви цих документів, види звітності і так далі». Суду, коротше, з одного боку не вистачило розуму в голові зрозуміти, «в яких конкретно документах містяться

інформація щодо виплати орендної плати», а з другого, він дійшов висновку, наче «прокурором і слідчим не доведено, яким чином відомості із невизначеного кола документів, доступ до яких просять, можуть бути використані як докази в даному кримінальному провадженні за фактами невилплати кільком тисячам жителів Покровського району плати за оренду їхніх паїв». Свою чорну ухвалу Олена Чорна винесла 28 листопада минулого року – не звернувши увагу, що через два дні, 30 листопада, стівав уже другий поспіль термін виплати селяням орендної плати, яку їм з викликом і нахабим чином не виплачували. І таким робом умисне запала слідство в глухий кут, з якого, схоже, уже дійсно ні туди, ні сюди. Або хай тепер спробують «скоштити винних за хвіст»!

Але чи не зається вам, що те насправді підда й підступна пра в журми, якщо так можна сказати, як судочинств, так і правоохоронців порізно і разом, мета якої – остаточно пошити покровський люд у дури? Нам зається. Більш того, ми у цьому на ус ст відотків переконані. Коли і судді, і грізні поліцейські не ловлять гав, поки в Україні на кожному кроці безлад, і перебувають на службі, причому вірноїсудній, у сучасних земельних мапінах-супостатів. Як можна також сказати, що аж бігом і спотикаючись обслуговують понобителів селянського люду. А зупинити їх не те що не вкапляється чи не ризикують – з ними натовість заодно. Лише два факти, котрі про не свідчать.

Перший: знайшовся у Покровському чоловік-боєць, котрий не злякався очолити тут масовий похід на злісних неплатників орендної плати за земельні паї. Це Володимир Федотович, який своє прізвище – Правда – виправдовує сповна. За невилплатою же за 2018-й він одного разу підняв вивів на бунт та повстання понад 750 ошуканих земляків. Це відбулося у тому крилі райцентру знову, який зветься Сірково, бо саме тут 347 літ тому козацький кошовий отаман запорожців Іван Сірко здобув перемогу над турками. То з тих пір, тепер кажуть покровчани, «още вперше і Володимир Правда підняв народ проти земельного магната-завойовника в особі Василія Астіона, який «контролює» ТОВ «Відродження». То сталася справа якщо не придушити, так злякати народного ватажка-бунтаря - одного пізнього осянного вечора двір Володимира Федотовича зробили постріл з гранатомета і поцілили в гараж з автомобіля в ньому. Спаланила пожежа, від якої могло згоріти усе село. Ні, Правду не злякали, а пожежу загасили. Але правохоронці й палъем не поворушили, щоб знайти зловмисника. «Хіба ти не розумієш, - зашепотіли-зашипіли йому як ті змії, - з ким зв'язався?» Краще, мовляв, замовкни, поки не пізно, глибоке заховайся і не ризикуй, бо буде гірше – можна ж в житловий дім поцілили!

Другий факт – позов соратників Правади Любова Василівна Ганзулі. Жінка не стала покірно терпіти збитування над нею, і «звернулася до суду з вимогою стягнути з «Відроджен-

ня» на її користь заборговану оренду плати за 2017 - 2018 роки у розмірі 26 тисяч 534 грн і при цьому достроково розірвати договір оренди її земельної ділянки». Не знаємо, був це випадковий збіг чи навмисна «наука», але буквально 15 жовтня минулого року Покровський районний суд під головуванням все тієї ж Олени Чорної, по-перше «з'ясував, що позивачка в період до 30.11.2018 р. отримала частину орендної плати у вигляді цукру 30 кг, що еквівалентно 318 гривням», отож нехай скаже спасибі хоч за це, а по-друге, «сам по собі факт несвочасної плати у повному обсязі не свідчить про систематичне і злісне невиконання відповідачем договірних зобов'язань і не може бути підставою для припинення укладеного договору». Присудила себто Чорна, не моргнувши безсормисними очима, записатися Любова Ганзулі в кабали, як у кріпачів, зі своїм земельним паєм. Притрим, без права мати з нього регулярний і максимальний у її пенсіонерський вік зиск.

Що ж, гроші багатіїв засліплюють очі Феміди, і мабуть, дійсно важко з цим якомось боротися чи протистояти цьому. Тільки нам зається, що сучасні багатії погано вчилися у школі. В усьому випадку неуважно читали твори українських класиків літератури. У Панааса Мирного селяни не лише ревали, як ті воли біля борожніх ясел. Сміємо нагадати, що коли у них уривався терпеш, ой як же ці паляли панські посіви пшениці і жита.

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ: ЖЕБРАКИ І КРІПАКИ НА ВЛАСНІЙ ЗЕМЛІ

Настав момент сказати, що автор даної публікації родом з Покровського. І дуже добре знає, звідки взялося, як вродило тут товариство «Відродження»? В нього перетворила кучмівська аграрна реформа знаменитий свого часу на весь Радянський Союз колгосп «Перемога».

Віраз вперше знайдемо факт з розряду сенсаційних і унікальних: у ідальні кремлівських небожителів в часті Леоніда Брежнєва постачався твердий сир, виготовлений на Покровському сирзаводі винятково з молока, одержаного від корів колгоспу «Перемога» - «Победа», як тоді вперто й наперекір місцевим писали у російськомовному вигляді. А з 1936-го і по 1988-ий, отож 52 роки, але з перервою на Вітчизняну війну, очолював його легендарний новатор сільськогосподарського виробництва і Герой Соціалістичної Праці Григорій Кісенко – людина, яку за свого соратника і однодумця вважав і цінив народний академік, селекціонер і лауреат багатьох премій та дівч Герой Соціалістичної Праці Семенович Мальцев, якщо щось це пам'ятає у нас його ім'я.

Так от, стала окрема й цікава історія, чому «Перемогу» перейменували у ТОВ «Відродження». Бо тут ніколи - чуєте, ніколи - за всю багатовікову історію не жили підневільні та кріпаки, а тільки горді і вільні люди землі та невтомної праці на ній, котрі знали собі ціну і були наділені неймовірними почуття-

«Перемога» і перемога зазнають поразок

ми власної гідності. Не те що в обиду себе не давали – завжди були заможними і ніколи не були бідними. Оскільки усі як один не пуляси ні перед ким, зате власними землеробськими трудами нівроку забезпечували себе і свої сім'ї. То коли розтаняли «Победу» (в лапках), перші засновники на її місці товариства з ініціативи їхнього лідера Івана Лободи завели мову, що тепер треба «усім нам здобувати нову перемогу - без лапок». А для цього, мовляв, і належить повернути кожному, відродити в собі таланти і здібності справжніх і ретельних, ефективних господарів своєї землі – отож і нарекли новостворене товариство «Відродженням». З надією та жаданою мрією відновити тут свої хліборобські роду і традиції як для себе, так і для своїх дітей і онуків знову на багато віків.

Звідки тільки людям було знати й боїтися, що насправді багатобогіяччя земельно-аграрна реформа в Україні піде раптом швидко-нависоріт, якщо не зафурчить і вверх і'тятами. Що на ділі заходилося не серед селян шукати надійних власників і господарів землі, а натовість сіломиць нав'язувати їм якіюсь лже-спроможності ніби інвесторів з мішкками грошів і валюти, котрі наче ледве не озолотять сільський народ. Як результат цього викривленого процесу – пішло «Відродження» по невідомих руках претендентів у земельні барони, породивши тут сумну приповідку, що було село як село, а приїхало у нього одне мурло, і села як не було. Замість обіщаного розвою-відродження почалося, навпаки, виродження. І кінець-кінцем пристало до покровського берега надій невідоме до пуття місцевому люду якість сільгосппідприємств з виробництва зернових і олійних культур «Дніпроагроальян». На чолі, як легко тепер здогадатися, з головою ради директорів і засновників групи компаній «Dnipro Agro Group» Василем Астіоном.

Хто ж він такий, Астіон Василь Миколайович? Син не просто мільйонера, а генерала міліції Миколи Астіона, який свого часу очолював Київське обласне управління боротьби з організованою злочинністю і геть не кращим чином «засвітився» у скандалах навколо так званої «справи перевертнів» і вбивства журналіста Гондаке. Не дивно, що Василь-син генерала також пішов сідаими батька-генерала. У тому розумінні, що успішно закінчив Національну академію внутрішніх справ України. А з 1936-го і по 1988-ий, отож 52 роки, але з перервою на Вітчизняну війну, очолював його легендарний новатор сільськогосподарського виробництва і Герой Соціалістичної Праці Григорій Кісенко – людина, яку за свого соратника і однодумця вважав і цінив народний академік, селекціонер і лауреат багатьох премій та дівч Герой Соціалістичної Праці Семенович Мальцев, якщо щось це пам'ятає у нас його ім'я.

Так от, стала окрема й цікава історія, чому «Перемогу» перейменували у ТОВ «Відродження». Бо тут ніколи - чуєте, ніколи - за всю багатовікову історію не жили підневільні та кріпаки, а тільки горді і вільні люди землі та невтомної праці на ній, котрі знали собі ціну і були наділені неймовірними почуття-

Донецьк, Запоріжжя і Дніпро, які зв'язують Покровське з навколишнім світом. І нізачо не впустили б Астіона-сина у свій район! Забігаючи наперед, висловимо своє переконання, що у справді правовий і демократичний держа-ві давно б Василь Миколайович мав сидіти на нарах. Якщо хочете знати, і сьогодні Астіона судять у Жовтневому райсуді обласного центру як учасника чи й організатора банди рекетирів, як сіломиць відброду у їх законних власників вісім аграрних фірм, товариств і підприємств. Чого варт лише історія з силового захоплення ПП (приватного підприємства-фермерського господарства) «Пектораль», яке на базі колишнього потужного колгоспу-КСП ще на зорі земельної реформи у Нікопольському районі створив відомий і досвідчений аграрій Олег Севидов. Не секрет, що на Севидова Астіона і його найбільшого оточення нащукували - ще будучи головою Дніпропетровської ОДА - Олександр Вілюк. Але чи може це служити виправданням «земельному барону», як «вельначоту» уже Астіона на Дніпропетровщині, якщо в результаті він загарбав більше, ніж на мільярд гривень чужого майна?! Інша річ, що Олег Севидов досі не може домогтися справедливості. І тільки з

теїєї причини, що звінний своєю корисливості суддя Сергій Мельниченко з усіх сил стареться... «відмазати» підсудного Астіона. Вітім, окрім судді, й прокурори аж зі шкери лізуть, аби випродити «патрона». Або точніше вони мняють один одного з необхідною регулярністю, щоб раз-у-раз все починали спочатку – і так до безкінечності зволікають за завершенням процесу. І погоджуються з судом, наче призначити економічну експертизу, аби визначити точно, наскільки обкрадено бідолашу Севидова, немає потреби. А знаєте – чому? Коли експерти назвуть точнісіньку суму, вирок підсудному даведеться виносити не за ч.2, а за 4-ю ст.189, яка передбачає набагато суворіше покарання – до 12 років – з конфіскацією майна. Та й судити Астіона муситиме колегія у складі трьох суддів, а не одностойно Сергій Мельниченко.

Річ же поки що у тім, що ніякого вироку Астіону виносити і не збираються. Якщо вирити журналісту Вадиму Климентьєву, котрий ще позаторік друкував своє журналістське розслідування «Злодії мають сидіти в буцегарнях. Рейдери і корупціонери там же», всі у правоохоронних органах області в один голос запевняли, наче «рано чи пізно, а Астіон сиде, нікуди він не дітнеться, але... не сьогодні – сьогодні треба терпляче чекати». Результат – отаман рейдерів до цих пір на волі. Це, зрештою, привід для іншої окремої публікації. В даному разі підемо про те по тому, аби у Покровському люду збанули, «якого польоту птаха впустили вони у свій район». Віримо, що й опам'яталися справді тут не встигли, як ТОВ «Відродження» прибрало до своїх рук земельні наділи і на глинянській околиці районного центру, і через річку Вовчу в Олександрівці, і в Діброві у бік Донбасу та Водиній під Чаплиновою, нарешті і аж за Дібровицьким лісом у селі Январському. І всюди народ плаче і стогне, що їхніми земельними ділянками ТОВ користується, як йому заманеться, а платити за оренду не те що не бажає – «упирається, наче очманілий віл, або звивається й викручується, мов змія».

Ось зібралися скривджені «Відродженням» і в Глинині. Себто зібралися люди, серед яких автор цієї публікації віпріс і яких знає якщо не з малечку, то з підліткового віку. У них ситуація ще фатальніша, ніж у колишній «Перемозі». До приходу сюди «Відродження» тут існувало своє ТОВ «Батьківщина». Котре зараз ніби перебуває у стадії ліквідації, хоч в реєстрі суб'єктів господарської діяльності стверджується, що нічого подібного - ніякого такого процесу його ліквідації не відбувається. Однак зрідка з Дніпра сюди приїжджає директор ТОВ «Батьківщина» якийсь В'ячеслав Зубков, і усім, у кого договори оренди земельних ділянок залишилися на це «Батьківщиною», каже, що «Ми банкротні, нам платити ні з чого, звертайтеся у «Відродження». Люди у «Відродженні», а там їх підімають навіть на дум: «При чім тут ми? Вапі паї в суборенді у нас, за неї ми сповна з «Батьківщиною» розраховуємося – тому вимагайте від них свою плату». Отак «замкнене» коло для глининців підсудна за дала. Коли про подальше розривання договорів оренди ще й не займалися. Тобто до Астіона потікає

безкорисно, бо це не він два роки не платить за оренду, приміром, Любова Сноваловій, а В'ячеслав Зубков. В'ячеслав же Олександрович, який у зв'язку з ліквідацією підприємств «приїму» не веде», зі свого боку теж гнівно ображається, коли йому якісь пайовики, випадково спіймавши на ганку чи скопивши за поли на вулиці, морочать голову. Надіється, що за петьелки не скоплять ніколи. А марно, скажемо ми вам і застережемо Зубкова.

Задайте при цій нагоді Фунта за роману Льфа і Петрова «Золоте теля», якого Великий комбінатор Остап Бендер взяв підставним директором своєї контори «Роги і копита». Фунта, який сидів у в'язниці при Олександрі Другому «Визволетелю» і Олександрі Третньому «Міровищю» та при Миколі Другому «Кровавому». При Керенському також, при воєнному комунізмці цієї участі, правда, уникнув, зате як сидів при НЕПі Зубков, правда, наскільки нам відомо, ще не сидів жодного разу. Але надіємося, що, як і пан Астіон, рано чи пізно - при Володимирі Зеленському - обов'язково сиде. Народ потишеньку прозирає, що на Бога надієся, наче він неодмінно покарає, однак сам не вагається.

Хоча мої земляки-глининці стрімуються в

цьому. Особливо стосовно пана Астіона. Знаете, що я почув від Наталі Плохої, Олександри Кудимової та інших своїх давніх знайомих? Що та, були у Києві при владі і Порошенку Петро, і прем'єр Володимир Гройсман, але не вони... правили баа. Правив і править досі Україною Василь Астіон. Чому ви так думаєте? – запитає я людей. А той Астіон, сказали вони, як не пробивна спіна – хоч з гармат гати, нічим його не візьмеш. Скальки не скажилися з Покровського на нього, з Києва верталися відписки, наче «наш земельний феодал у усьому правий, а нам зайве нарікати на нього». Шукали правди в прокуратурі, прокуратура словами Астіона переконувала нас, наче істина на його боці. Несли також позови до суду – суди виносили рішення на його користь. Що голово-вний биїся об що стіну, тобто об Астіона-земельного барона, його кривди завжди зверху. Так що головний сьогодні в Україні?

- Нам немає чим гдувати курей і свиней, ми давимося у крайшому разі дешевими пластмасовими ковбасами, - підняв риску Микола Лаврушенко, якого переживання за скрту довело до інсульту, - а Астіон знувається над нами, і ніхто в Україні не може поставити його на місце та привести до тями.

І ТРИ ПІСЛЯМОВИ, ЯКІ ЛИШЕ ПОСИЛЮЮТЬ БЕЗНАДІЮ

Потреба ось в зв'язку з чим виникла писати відразу же й три післямови: нечуване самоправство нинішніх управителів «Відродження» - це далеко не єдина біда, від якої страждають на славній і гордій колись Покровщині. А це зайвий раз доводить, що селян ніщо, що цільми і не ушкодженими машинами з неї не повертаються. Розбита настільки, що уже й дорогою її називати зник не повертається. Настільки таки потрощена і зруйнована, що а хто з Дніпра - чи в Дніпро назад - вирушає з північно-східних сіл Покровського району, той мусить тримати курс через Павлоград майже до кордону з Донецькою областю, щоб аж там звернути до берегів Вовчої. А це й на ус 70 км більше. Коротше, все одно нія, що обласне Дніпро відгородилося, відмежувалося від Покровщини непрозіною-непрорідною автомагістраллю. Щоб ні звідти ніхто не надіоїдав, ні туди хіати не доводилося рятувати народ. Не інакше, як уже зараз ладні сприймати район за безлюдний «острів». Тільки просто як винятково вочину пана-поміщика Василія Астіона.

А третя наша післямова на захист фермера Вадима Дикусара. Чоловік, який в пам'яті про коли славний колгосп Івана Кісенка «Перемога» своє фермерське господарство назвав «Перемога нова». А сьогодні він опинився в становищі банкрута. З тієї причини, розповідає Вадим Сергійович, що придбав торік – за по-

дьянського Союзу валюти більше, ніж усі разом металургійні заводи Дніпропетровської області. А сьогодні завод у стані розвалу. Що, люди тут перевелися, розгубили своє здібності і трудові навички? Ні, у Києві клерки та бездарні чиновники захотіли жити на широку ногу, не виїжджаючи зі столиці: усім кінзаводам України – уткнули таку дурню – надали статус Дочірніх підприємств, якими править тепер і погане Державне підприємство «Конирство України». У Києві на асфальті йшли видніше, як вирощувати та доглядати скакунів і рисаків у селі Вишневому на Покровщині. Сьогоднішній фінал – три останні місяці попереднього року працівники кінного заводу не отримували заробітної плати. Не виплатили їй їм і напередодні новорічних та різдвяних свят. То люди не стерпіли і перекрили, як поїзда нам голова профкому кінзаводу Віталій Купраш, стратегічну трасу-автомагістраль Донецьк – Запоріжжя – Сімферополь. І що ви думаєте? Вийхали до них начальники районного відділення поліції і новопризначений голова РДА-слуха народу Анатолій Аванісов, і сказали, що «стігте тут хоч до самої весни, вам від того ж і буде холодно та жарко». Бо вони пустили автотранспорт

через Верманський міст, тобто в об'їзд через станцію Мечетну – хай там дорога гірша та рух однак не зупиниться. Отож цього селяни своїм пікетуванням добиються?

А селяни кінного заводу № 65 перечекали свята, не стали псувати народу настрою у різдвяні дні, і з минулої п'ятниці злязали провчити «розумну» владу - вишуквалися живими стінами через в'язи у Покровське з усіх трьох боків. Ні на Донбас, ні з Донбасу тепер не проїдеш, ні на південь чи з півдня через Запоріжжя. Як і в обласній та з обласного центру також. Взяти Покровське в блокаду. А скільки можна дійсно дивитися нещестивим у зуби? Пора давати відсіч й по зубах. Але на момент підготовки цього матеріалу до друку стояли пікетні кінзаводців, не відступають, бо за ними правда, честь і гідність – і чекають поки що мирними протестами на реакцію, швидше, навіть не місцевих горе-«вождів», а тих, хто під кодовою назвою «служ народу» засіли нині на високих киявських пагорбах.

Далі дочерня і друга післямова, оскільки вона пов'язана з дорогами. З тим, як перекирили сьогодні притнуті в жебраків кінзаводців. Справа у тім, що ми з Дніпра добиралися у Покровське через Запоріжжя – накинувши гак мало не в півсотні кілометрів більше, ніж якийсь подорожували традиційним шляхом через Синельниківку і Васильківку. А все тому, що зараз усі покровчани і їздять в область та з області аж через судане Запоріжжя. З одної-двоєї причини: звична дорога у такому наразі стані, що цілими і не ушкодженими машинами з неї не повертаються. Розбита настільки, що уже й дорогою її називати зник не повертається. Настільки таки потрощена і зруйнована, що а хто з Дніпра - чи в Дніпро назад - вирушає з північно-східних сіл Покровського району, той мусить тримати курс через Павлоград майже до кордону з Донецькою областю, щоб аж там звернути до берегів Вовчої. А це й на ус 70 км більше. Коротше, все одно нія, що обласне Дніпро відгородилося, відмежувалося від Покровщини непрозіною-непрорідною автомагістраллю. Щоб ні звідти ніхто не надіоїдав, ні туди хіати не доводилося рятувати народ. Не інакше, як уже зараз ладні сприймати район за безлюдний «острів». Тільки просто як винятково вочину пана-поміщика Василія Астіона.

А третя наша післямова на захист фермера Вадима Дикусара. Чоловік, який в пам'яті про коли славний колгосп Івана Кісенка «Перемога» своє фермерське господарство назвав «Перемога нова». А сьогодні він опинився в становищі банкрута. З тієї причини, розповідає Вадим Сергійович, що придбав торік – за по-

радою і участю свого давнього і постійного дистрибутора «Суффле Агро Україна» - бірбидне насіння соняшника бренду Pioneer (Corteva). На 50 доларів дорожче заплатив за кожен мішок, ніж платив раніше за насіння фірми «Syngenta», яке давало пристойний урожай. Але фермера запевняли, що Pioneer набагато врожайніший, а головне – значно стійкіший до захворювань, зокрема й до соняшникової іржі. Одначе стало зовсім навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з фермера стягнула навпаки – якраз іржа нанівцє вела урожай. Вертати фермеру кредит катма тепер з чого. І хоч має Вадим Сергійович висновки обстежені спеціалістів, що його вини нема, по-стачальник одначе й слухати не хоче прохання відкласти погашення боргу у часі. Уперто стверджує, що він у свою чергу відповідальності за якість – точніше за неякість – не несе. Плати сьогодні – і баста. А це значить, що розраховуватися Дикусару нетайно – значить, він банкрут. Чого майже несприхвано й домагаться фірма «Суффле». Уже подала позов до суду, аби з

Реалії Що приніс нам новий рік?

Від 1 січня 2020 року на українців «звалилася» низка змін у суспільному житті. Вони стосуються окремих родин і держави в цілому, тому про них потрібно знати кожному громадянину. Ми надаємо читачам можливість ознайомитися з новинами від влади, друкуючи їх у скороченому вигляді. За потреби можемо прокоментувати.

Про найменших

Уряд запустив комплексну послугу «Е-Малятко», що поєднує 10 державних послуг, пов'язаних з народженням дитини.

«Е-Малятко» об'єднує 10 державних послуг, пов'язаних із народженням дитини, в одну. Крім того, кількість необхідних документів зменшиться з 37-ми до однієї. Тепер безпосередньо у пологовому будинку можна буде отримати низку державних послуг для батьків немовлят.

«Почин» відбувся третього січня в Харківському міському перинатальному центрі, де батьки новонародженої дитини вперше скористалися сервісом «Е-Малятко». В уряді анонсували, що згодом комплексну послугу можна буде отримати також і вдома через Інтернет, і в центрах надання адміністративних послуг. Проект незабаром запрацює в 10 українських містах: Києві, Дніпрі, Одесі, Запоріжжі, Рівному, Кривому Розі, Львові.

Коментуючи новину, Прем'єр-міністр Олексій Гончарук назвав послуги для батьків новонароджених:

- 1 – державна реєстрація народження дитини;
- 2 – реєстрація місця проживання народженої дитини;
- 3 – призначення допомоги при народженні дитини;
- 4 – реєстрація народженої дитини в електронній системі охорони здоров'я;
- 5 – реєстрація народженої дитини у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків;
- 6 – отримання посвідчень батьків багатодітної сім'ї та дитини з багатодітної сім'ї;
- 7 – визначення походження народженої дитини, батьки якої не перебувають у шлюбі між собою;
- 8 – визначення належності дитини до громадянства України;
- 9 – присвоєння дитині унікального номера запису в Єдиному державному демографічному реєстрі;
- 10 – призначення допомоги багатодітним сім'ям.

Про фінанси

З початку січня набув чинності новий державний бюджет країни. Він передбачає збільшення мінімальної зарплати до 4 723 грн. Прожитковий мінімум у січні збільшиться на 162 грн і становитиме 2 027 грн.

Окрім того, новий бюджет передбачає збільшення прожиткового мінімуму впродовж року. Зокрема, з 1 липня цей показник зросте до 2118 грн, а з 1 грудня – до 2189 грн.

Збільшується з 1 січня 2020 року мінімальний розмір пенсій для осіб, які досягли 65 років і мають тривалий страховий стаж. Зокрема, мінімальний розмір пенсійних виплат перерахують для непрацюючих пенсіонерів, які досягли віку 65 років, та мають страховий стаж не менше від 30 років для жінок та 35 років – для чоловіків. Фактично їхня пенсія збільшиться до 1889,20 грн. Перерахунок таких пенсій здійснюватимуть автоматизованим способом за матеріалами пенсійних справ.

Державний бюджет на 2020 рік також передбачає загальний автоматичний перерахунок пенсій, який має відбуватися з 1 березня. Формулу перерахунку схвалив попередній уряд іще в жовтні 2017 року в межах пенсійної реформи. Вона враховує стаж, рівень зарплати людини та рівень середньої зарплати в країні – спеціальний показник для розрахунку пенсій. До цього перерахунку розмір мінімальної пенсії становитиме 1638 грн.

Введена монетизація пільг на комунальні послуги. Від 1 січня українці отримуватимуть пільги та субсидії на оплату житлово-комунальних послуг, купівлю твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу лише грошима.

Водночас пільгові категорії українців зможуть у будь-який час подати заяву про перехід на готівкову грошову форму виплат на житлово-комунальні послуги. Раніше уряд скасував обмеження, яке не дозволяло українцям подати заяву про монетизацію після 15 жовтня.

Станом на 1 грудня 2019 року такі пільги в країні отримували 2,7 млн. осіб.

Вартість газу та його оплата з 1 січня теж змінені. Тепер українці зможуть самі обирати постачальника газу на вигідних для себе умовах. Оплата за газ відбуватиметься за двома схемами: або за гарантованою ціною, що буде чинною до кінця кварталу, або за ринковою.

Страхова ціна «Нафтогазу» стано-

вить 6 961 грн за 1 тис. м³ з ПДВ. Кінцева ж вартість газу залежатиме від тарифів на транспортування, які встановлює Нацкомісія з регулювання тарифів. Якщо зважити на тарифи у листопаді 2019 року, вартість газу може становити близько 8 тис. грн за 1 тис. м³. Квартальна ціна буде автоматично чинною для всіх споживачів. Якщо людина з якоїсь причини хоче відмовитись від фіксованої ціни та платити за ринковою, вона може звернутися до своєї газопостачальної компанії, яка має запропонувати зручний алгоритм виходу з програми.

Податки для фізичних осіб підприємців (ФОП) із 1 січня 2020 року також збільшаться. Це пов'язано із збільшенням прожиткового мінімуму та мінімальної зарплати. Зокрема, зросте єдиний податок та єдиний соціальний внесок (ЄСВ). ФОП першої групи спрощеної системи оподаткування з 1 січня 2020 року платитиме 1249,26 грн на місяць. З них 1039,06 грн ЄСВ і 210,2 грн єдиного податку. ФОП другої групи спрощеної системи – 1983,66 грн на місяць, це 1039,06 грн ЄСВ і 944,6 грн єдиного податку. Для третьої групи спрощеної системи розмір єдиного податку залежатиме від розміру доходу та системи, яку вибере платник: 3% від доходу за місяць для тих ФОП, які платять податок на додану вартість (ПДВ) і 5% від доходу для тих, хто ПДВ не платить.

Інші податки теж зазнають певних змін. Так, із 1 січня зміниться розмір туристичного збору для готелів і хостелів. Він збільшиться до 23,62 грн за ніч за одного внутрішнього туриста і до 236,15 грн за ніч – за іноземця.

Окрім того, водночас зміняться реквізити рахунків для зарахування податків. Інформація щодо реквізитів бюджетних рахунків на початку місяця з'явиться на сайті Офісу великих платників податків ДПС у розділі «Бюджетні рахунки».

Укртелеком та Укрпошта теж намагаються заробити: вартість місячної абонентської плати за стаціонарний телефон для населення зросте на 10% - з 54,28 грн до 59,71 грн. Підприємства, установи та організації також платитимуть більше. Абонплата для них зросте з 59,59 грн до 65,55 грн. Крім того, «Укртелеком», який є монополістом у сфері надання послуг стаціонарного зв'язку, підвищив на 20-25 грн тарифні пакети «Домашній базовий» та «Домашній безлімітний».

«Укрпошта», що досі намагалася переконати клієнтів інших компаній нижчою вартістю, з 1 січня 2020 року піднімає тарифи на свої послуги в середньому на 12,5%. Це стосуватиметься, серед іншого, відправлення посилок і письмової кореспонденції. Зокрема, послуги з пересилання простої письмової кореспонденції вагою

до 50 г обійдуться в 9 грн (непріоритетні) або 11 грн (пріоритетні), вагою від 1 до 2 кг – у 36 грн (непріоритетна) чи 44 грн (пріоритетна). На 14,2% підвищаться тарифи з пересилання рекомендованих відправлень – із 7 до 8 грн. Зростуть тарифи й на доставку періодичних друкованих видань за передплатою – у середньому на 12-15%.

Автомобілістам на замітку

1 січня 2020 року в країні завершилося відтермінування штрафів для власників автомобілів з іноземною реєстрацією. Відтак правоохоронці мають формальне право штрафувати власників «євроблях» і виписувати їм штрафи у розмірі 170 тис. грн.

Водночас законодавство передбачає скасування в новому році штрафів у 170 тис. грн, які були виписані власникам авто з іноземною реєстрацією від завершення терміну дії попереднього відтермінування штрафів до 1 січня 2020 року. Ті люди, щодо яких були складені відповідні протоколи, будуть змушені виплатити всього 8,5 тис. грн.

Слід зазначити, що на вимогу «євробляхерів» після завершення канікул уряд може розглянути спрощення процедури розмитнення та відтермінування штрафів ще на 180 днів.

З Нового року в Україні набуває чинності закон про електромобілі. Зокрема, водіям бензинових та дизельних авто на законодавчому рівні заборонено паркуватися на місцях для електрокарів. За порушення передбачено штраф від 20 до 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а це від 340 до 510 гривень. Крім того, автівку на пальному можуть навіть евакуювати. Упродовж року електрокари в країні повинні перевести на зелені номерні знаки, а також впорядкувати питання руху та паркування екологічного транспорту.

П'яний водій – злочинець. Це знає кожен. Тому з 1 січня 2020 року в Україні мав набрати чинності закон, який впроваджує кримінальну відповідальність замість адміністративної за кермування в нетверезому стані. Проте Верховна Рада ухвалила новий закон, який відтермінував запровадження цієї норми на шість місяців – до 1 липня наступного року. Видно, що не всі народні обранці готові протверезіти... А когось із них, можливо, стримує відсутність імунітету щодо поліції, втраченого разом з недоторканністю. Втім, це вже інша тема, як і сентенції про переформування Генеральної прокуратури та анонсовані урядом заохочення викривачам корупціонерів...

Підготував Володимир ЯРОШЕНКО.
За матеріалами сайту BBC News Україна.

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що з початку 2020 року стартувала кампанія декларування громадянами доходів, отриманих протягом 2019 року. Декларувати свої доходи – це конституційний обов'язок громадян.

Відповідно до норм Податкового кодексу України (далі – ПКУ) громадяни, які подають податкові декларації про майновий стан і доходи (далі – декларація) розподіляються на дві категорії:

- особи, які зобов'язані подати річну декларацію, та
- особи, які мають право подати декларацію з метою отримання податкової знижки.

Фізична особа – платник податків може обрати зручний для себе спосіб подання декларації та подати її до податкового органу за місцем своєї податкової адреси (місцем проживання) в один із таких способів:

- особисто або уповноваженою на це особою;
 - надіслати поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
 - засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу.
- Граничний термін подання декларації за звітний 2019 рік для громадян, які зобов'язані подати річну декларацію, – 30 квітня 2020 року.
- У разі надсилання декларації поштою платник податку зобов'язаний здійснити таке відправлення не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення граничного строку подання податкової декларації, а при поданні податкової декларації в електронній формі – не пізніше закінчення останньої години дня, в якому спливає такий граничний строк.

ДЕКЛАРУВАННЯ-2020 Податкова інформує

При направленні декларації засобами електронного зв'язку громадяни можуть скористатися електронним сервісом в «Електронному кабінеті» (cabinet.tax.gov.ua), який передбачає часткове автоматичне заповнення декларації на підставі облікових даних платника, відомостей щодо нарахованих (виплачених) доходів, наявних в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків та відомостей щодо об'єктів нерухомого (рухомого) майна.

Звертаємо увагу, що обов'язок подання декларації у платників податків виникає при отриманні:

- доходів не від податкових агентів (тобто від інших фізичних осіб, які не зареєстровані як самозайняті особи).

До таких доходів відносяться, зокрема, доходи від надання в оренду рухомого або нерухомого майна іншим фізичним особам; успадкування майна не від членів сім'ї першого та другого ступенів споріднення, при нотаріальному оформленні спадщини, за якими не було сплачено податок на доходи фізичних осіб та військовий збір тощо;

- доходів від податкових агентів, які не підлягали оподаткуванню при виплаті, але які не звільнені від оподаткування.

До таких доходів відноситься, зокрема дохід у вигляді основної суми боргу (кредиту) платника податку, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності, якщо його сума перевищує 25 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року, а також інвестиційні доходи;

- іноземного доходу;
- доходів від продажу власної сільськогосподарської продукції у разі, якщо розмір земельних ділянок перевищує два га;
- та в інших, передбачених Податковим кодексом України випадках.

Фізичні особи – платники податків мають право відповідно до статті 166 ПКУ задекларувати право на податкову знижку шляхом подання декларації по 31 грудня 2020 року (включно).

Які сорти яблук зберігаються до весни

Садівнику
Обійтись без покупних яблук можна, благо, селекціонерами були виведені зимові сорти, які можуть зберігатися до весни практично без втрат у вазі і смакових якостях. Найбільш лежкі і смачні з них такі.

Лобо - лежать до лютого-березня. Забарвлення зеленувато-жовте з невеликим рум'янцем. М'якоть кисло-солодка, запашна, ніжна. Сорт дуже урожайний і невибагливий. Але може сильно захворіти борошнистою росою і паршею, а значить, будуть потрібні захисні обробки.

Пепин шафранний - яблука середнього розміру з оранжево-жовтим забарвленням. Смак відмінний, з легкою кислотою, соковиті. Дозрівають взимку в процесі вилежування. Щоб яблука не дрібнішали, крону потрібно весь час проріджувати. Урожай треба вчасно збирати, бо плоди можуть сильно обсіпатися.

Голден Делішес - унікальний сорт яблук, до недавніх пір широко вирощувався закордоном. З того часу з'явилися нові, більш стійкі

сорти. Але і з ними Голден може змагатися врожайністю і смаком плодів. Урожай можна їсти навіть відразу після збору плодів. Яблука солодкі. Коли полежать, набувають красивого золотистого кольору. А чого тільки коштує запах цих яблук! На карликовій підщепі плодоношення може починатися на другий рік. Стійкість до парші висока, до борошнистої роси - недостатня. Сорт самобезплідний, а значить, вимагає запилювачів не з сімейства голденів.

Пам'ять воїну - пролежить до березня. Стійкий до парші та морозів. Яблука злегка плескаті, з червоними смужками. М'якоть з рожевими прожилками, ніжна, соковита, з кисло-солодким смаком. Збір урожаю проводять в середині вересня.

Уелсі - цікавий канадський

сорт, здатний пролежати в підвалі до березня. Урожайність дуже висока. Практично не уражується паршею. Плоди середні, плоско-округлі. Самі яблука вкриті червоними смужками. М'якоть щільна, хрустка, з особливим ароматом.

Симиренка - знаменитий сорт, зараз його добре купують на ринку. Але садівники недолюблюють його за те, що сорт сильно хворіє - уражується паршею і плоджеркою. Якщо проводити захисні обробки, то врожайність, напевно, найбільша з усіх зимових сортів. Урожай може довго зберігатися навіть в домашніх умовах.

Айдаред - раніше саджалися як запилювач для Симиренки. Тепер його теж садять, адже яблуко красиве, смачне, а урожайність дуже висока. Зберігати врожай можна до шести місяців. До кінця зберігання м'якоть стає рихлою.

Орлик - яблуні з хорошою стійкістю до низьких температур і парші. Зберігаються до квітня. Плоди середнього розміру, з легким малиновим рум'янцем. Ароматна м'якоть дуже соковита, смак приємний, кисло-солодкий. Збір врожаю - кінець вересня.

Біль в ногах

Близько 60 відсотків людей на планеті тою чи іншою мірою відчувають біль в ногах. Але мало хто звертається до лікарів з цим симптомом. Сильний біль не можна ігнорувати. Чим швидше лікар поставить діагноз, тим ефективніше можна лікувати захворювання. Ось кілька найпоширеніших причин болю в ногах.

Підошовний фасциїт

Це запалення тканини, яке проходить через підошву стопи і з'єднує пальці ніг з п'ятковою кісткою. Запалення зазвичай відбувається із-за напруги та навантаження на п'яту, носіння високих підборів.

Підошовний фасциїт відчувається як колючий біль в нижній частині стопи, біля п'яти.

Ахілєсова тендінопатія

Це біль в ахілловому сухожиллі, де нога з'єднується з п'ятою. Часто цей стан супроводжується набряком, скутістю і слабкістю сухожиль.

Стрес-перелом

Якщо ви займаєтеся новою діяльністю, то піддаєте себе високому ризику стрес-перелому. Спочатку перелом може бути не помітний: він може відчуватися як загальний біль в одній області верхньої частини стопи. Але з часом біль посилюється і виникає набряк.

Периферична невродпатія

Якщо ви відчуваєте оніміння, колючі або пекучі болі в ногах, у вас може бути периферична невродпатія. Ця хвороба виникає через пошкодження периферичних нервів. Найчастіше діабет викликає цю хворобу, але вона може виникати в результаті травм, алкоголізму, дії токсичних речовин, інфекцій.

Остеоартрит

Для літніх людей часті болі в ногах і скутість можуть бути ознакою остеоартриту - стану, який може викликати знос тканин в суглобах і пальцях ніг.

Ревматоїдний артрит

Ревматоїдний артрит - це хронічне запальне захворювання, що вражає всі суглоби тіла. Воно включає набряк і запалення в суглобах і навколо них, люди скаржаться на дуже сильний біль і скутість рухів.

Неврома Мортон

Це збільшення тканини навколо нервів між пальцями ніг, часто зустрічається у жінок. Носіння вузького взуття на високому каблучці стискає стопу і викликає розтирання, яке тривожить нерв.

Нещодавно світ вразила новина від вчених про те, що є спосіб схуднути, який не вимагає спортивних навантажень. А саме: результати досліджень довели, що прийом ванни здатний досить ефективно спалювати калорії. Ця інформація вразила як не особливо старанних, так і фітнес-фанатів. Тому ми зібрали список дієвих неспортивних методів, які відмінно спалюють калорії.

Активність

Ні, це не те, про що ви подумали. Мова йде не про спортивну активність. Чи знаєте ви, що є речі, які дуже дратують оточуючих, але допомагають вам худнути? Коли ви похитуете ногою, закидаєте ногу на ногу, постійно поправляєте зачіску, активно жестикулюєте, занадто поспішаєте кудись - ви не тільки передаєте світу свій оптимізм чи стурбованість, але і сприяєте зниженню ваги. Численні дослідження доводять, що сованню на робочому місці сприяє спалюванню калорій в десять разів більше, ніж якщо ви просто сидите. Висновок: ніколи не припиняйте рухатися. Постійний рух навіть під час сидіння на робочому місці є своєрідною формою кардіо.

Зелений чай

Ми вже звикли до того, що якщо черговий лайфхак для схуднення звучить дуже просто - швидше за все, це чергова брехня. Між тим, дослідження доводять, що вживання протягом дня великої кількості зеленого чаю має істотний вплив на загальний вміст жиру в організмі. Експеримент, який проводили на здорових тайських чоловіках, допоміг з'ясувати: ті, хто пили зелений чай, спалювали в середньому на 183 калорії більше, ніж ті, хто цього не робив. Експерти стверджують, що поліфе-

Здоровенькі були!

Ці речі спалюють калорії

Вони не пов'язані зі спортом

ноли зеленого чаю багаті антиоксидантами і допомагають тілу ефективно розщеплювати жири відкладення. Крім того, дослідники повідомляють, що для досягнення видимих змін слід пити від трьох чашок зеленого чаю в день.

Потовиділення

Гаряча ванна, лазня та інфрачервона сауна також здатні змусити калорії танути. Так, один 45-хвилинний сеанс у сауні, навіть якщо ви будете сидіти нерухомо, спалює стільки ж калорій, як 5-6 км пробіжки. Як варіант, можна відвідати процедуру з використанням інфрачервоної ковдри і втратити при цьому від 800 до 1600 калорій за 55 хвилин. До речі, прихильницею цього методу є Селена Гомес. Дійсно, експерти стверджують, що активне потовиділення можливе завдяки виведенню рідини з організму. Однак цей лайфхак не слід використовувати в якості постійного способу для зниження ваги. А ось в якості експрес-методу він підійде ідеально і майже незамінний.

Прибирання житла

Мабуть, це найменш приємний з усіх способів. Мало хто може назвати себе великим шанувальником прибирання. Тим не менш, ви повинні знати: коли ви маєте підлогу, посуд, чистите сантехніку або перебирає речі - ви активно спалюєте жирову тканину. Дрібні побутові турботи і прибирання здатні спалювати близько 100 калорій на годину. Разом з тим, не варто покладати на це дуже великі надії: дослідження 2013 року показало, що люди, які розраховують виключно на спалювання калорій під час прибирання, важать більше

Грошове дерево

Внесення добрив у ґрунт необхідне при вирощуванні практично будь-яких рослин. Кімнатні квіти потребують підживлення не менше, а то й більше, ніж рослини, що ростуть у відкритому ґрунті. Грошовому дереву для інтенсивного росту і розвитку міцної клітинної структури потрібен кальцій. Одним із цінних продуктів, який використовується для підживлення рослин, є шкаралупа яєць...

НАСТІЙ ДЛЯ ПОЛИВУ

1 склянку очищеної від білкової плівки яєчної шкаралупи залити 3 літрами відстояної води і дати настоятися 12 годин, періодично перемішуючи, після чого полити рослини; 2 столові ложки подрібненої в порошок шкаралупи залити 1 л окропу, настояти 12 годин, ретельно перемішуючи. Досить підживлювати таким розчином рослини 1 раз в місяць.

ДРЕНАЖНИЙ ШАР

Для цього шкаралупу треба висушити і трохи подрібнити. При пересадці красули яєчні шкаралупи укладіть на дно горщика поверх керамзиту або іншого дренажного матеріалу шаром 1,5-2 сантиметри. Таким чином, ви отримаєте не тільки додатковий шар дренажу, але і пролонговане органічне добриво, оскільки з кожним поливом в ґрунт буде надходити кальцій та інші мінерали, що містяться в суміші для підживлення.

ПОРОШОК ІЗ ЯЄЧНОЇ ШКАРАЛУПИ

При пересадці грошового дерева 1 столову ложку подрібненої в порошок шкаралупи змішайте з субстратом і використовуйте цю суміш для посадки рослини. Подрібнити продукт легко в ступі, кавомолці або блендері, попередньо висушивши.

ПІДЖИВЛЕННЯ

Для ГРОШОВОГО ДЕРЕВА Під час активного росту рослині необхідне підживлення 1 раз на тиждень, можна і 1 раз в місяць, але тоді порцію добрива потрібно збільшити у два рази. Якщо немає необхідності пересаджувати рослину, то подрібнену шкаралупу можна змішати з верхнім шаром ґрунту. Коріння грошового дерева не стеляться горизонтально, тому пошкодити така процедура деревця не зможе.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083902 Тираж 10958.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
©Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Традиції ВОДОХРЕЩА з діда-прадіда

ЗХРЕЩЕННЯМ Господнім пов'язують хрещення в Йордані Христа. Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, він прийняв хрещення від Івана Хрестителя в річці Йордані. Коли вийшов на берег - з небес почувся голос Бога-Отця, який назвав Ісуса своїм Сином. І на нього зійшов Святий Дух в образі голуба. Звідси ще одна назва свята - Богоявлення. Православні та греко-католики вважають, що саме це свято засвідчує таїнство Святої Трійці. Адже в цей день, за християнським вченням, з'явився Бог у трьох іпостасях: Бог Отець - в голосі, Син Божий - у плоті, Дух Святий - у вигляді голуба.

Хрещення Господнє — третє і завершальне велике свято різдвяно-новорічного циклу, яке в народі має назву Йордан, або Водохреща. Православні та греко-католицькі християни відзначають його 19 січня, тому воно збігається зі святом Богоявлення. Однак, ці свята слід розрізняти.

Вважається, що на Водохреща, з опівночі до опівночі, вода набуває цілющих властивостей і зберігає їх протягом року, лікуючи тілесні й духовні хвороби.

У давнину ще за тиждень перед Водохрещам парубоча громада прорубували на річці ополонку, випилювали з льоду великий хрест, ставили його над ополонкою і обливали буряковим квасом, щоб був червоний. Біля хреста будували - теж з льоду - престол. Все це оздоблювали аркою з ялинових або соснових гілок - «царські врата».

У цей день у всіх містах і селах, де є церкви, святять воду. Віддавна в народі освячену на Водохреще воду вважають своєрідним спасінням від багатьох недуг. Її дають пити тяжкохворим, нею освячують

храми, домівки і тварин. Залишається загадкою той факт, що вода з Водохреща не псується, не має запаху і може зберігатися протягом року. Дехто схильний вважати, що цьому сприяє срібло від хреста, який священник занурює в воду під час обряду. Проте ця думка є помилковою, оскільки не завжди у воду занурюють срібний хрест, а використовують дерев'яний чи з будь-якого металу, а вода все одно роками не псується. До речі, за народними прикметами, якщо на Водохреща день ясний - хліба будуть чисті, а якщо похмурий - буде у хлібі повно «сажки»; де лапятий сніг - на врожай. Якщо похмуро - хліба буде вдосталь. Якщо зоряна ніч - вродяться горіхи та ягоди.

Пам'ятаємо

Світлий образ

Тринадцяте січня - це день, в який ми приносили свої вітання та побажання нашому керівнику, добрій та чуйній людині - Кондратюку Сергію Максимовичу з днем народження. Але цього року доля розпорядилася інакше... Пішов у вічність не дочекавшись жнив, які любив понад усе...

Тому хочеться, щоб нині кожен, хто його знав, згадав добрим словом.

Залишившись зовсім юним хлопцем без батька, він всі проблеми по домашньому господарству поклав на свої плечі, намагаючись бути гідною опорою рідним і добрим господарем дома. І коли інші однолітки проживали свою безтурботну юність, він важко працював, не цураючись ніякої роботи. Згодом, у ліх 90-ті, не побоявшись нічого, залишив роботу в колгоспі і створив власне фермерське господарство, яке згодом міцно стало на ноги. Люди довірили в оренду свої земельні ділянки йому, простому трактористу і не пошкодували: він платив гідну орендну плату й одним з перших у районі став щорічно її підвищувати. Здавалося, що можна заспокоїтися і насолоджуватися життям, але Сергію Максимовичу було ніколи відпочивати, він жив роботою. Його не можна було застати в кабінеті, він пліч-о-пліч з працівниками сів, косив, брав, словом, весь час трудився. Робота в степу, на землі - ось де відпочивала його душа і серце.

Він жив проблемами кожного з нас, допомагав у важкі хвилини і ніколи за це не чекав ніякої нагороди. І допомагав не тільки нам, своєму колективу, а й всім, хто до нього звертався, робив добрі справи і не дзвонив в усі дзвони про витрачені на це кошти й сили. Про це свідчить красень-храм у центрі села, який відреставрував за власний кошт Сергій Максимович і купола якого мов світяться теплом його душі.

В останні місяці його життя дехто вилив на нього багато бруду, обізвавши крадієм та бандитом. Але це не так, всі, хто знав його, працював з ним і просто був поруч, ніколи в це не повірять і в наших серцях він завжди залишиться великим трударем, добрим господарем і просто щирою і великодушною людиною з великим та добрим серцем.

*Ти не помер: тебе не стало,
Тебе забрав до себе Бог.
У цьому світі був так мало -
І не пізнав ще всіх тривог....*

*Ти не відчув ще щастя всього
І не здійснив всіх мрій своїх,
Не доказав ти рідним того,
Що було у думках... Затиш.*

*Не всі сходив свої дороги,
Не показав усіх чеснот,
Не всі здобув ти перемоги,
Не досягнув ще всіх висот....*

*Ти не помер: тебе не стало -
Та в серці жити меш завжди.
І хоч із нами був так мало -
Та залишив навіки сліди.*

**ВІСНОВА ДО МУ СВАТЛА
ПАМ'ЯТЬ.**

Колектив СФГ «КОНДРАТЮК».

Невичерпне джерело енергії

в її електричні й теплові різновиди, так необхідні людині. Поки що відомі лише сонячні батареї й теплові колектори. Але наша промисловість, котра ще недавно посідала одне з чільних місць у виробництві сонячних батарей, нині втратила свої колишні позиції. Причому саме в той час, коли виробництво сонячних батарей у Європі зростає з року в рік, не кажучи вже про Азію.

Як буде розвиватися подальша людська історія, коли зникнуть запаси нафти й вугілля? На цю тему дискутують інженери і вчені, домогосподарки й книголюби. Автор цієї замітки, гортаючи сторінки Книги Книг, знайшов там розділ, що зветься Апокаліпсис, тобто Одкровення святого Іоанна Богослова. Це довготривалий прогноз подій, що очікують людство в найближчому тисячолітті.

Якою енергією користуватимуться майбутні люди? На це питання Біблія дає таку несподівану відповідь, оцінити котру здатні хіба що професійні фізики. Отже, грішники спалені у вогняному озе-

рі, їхні душі чекають на Суд Божий. А нові мешканці Землі створять нову релігію, нову церкву й побудують нове місто.

А далі йде опис джерела енергії, що працює поза межами Землі й має гігантські розміри. За словами Іоанна, ночі там не буде, тобто енергії буде так багато, що ніхто не стане її заощаджувати; це також означає, що місто не може бути розташоване на Землі. Це місто забезпечуватиме енергією Землю, передаючи її за допомогою спеціальних антен.

Спробуймо пофантазувати. Якщо вже будувати подібну систему, то краще робити це на Місяці, котрий має діаметр 3474 км. Споруджена на ньому космічна енергетична станція (КЕС) побудована таким чином: Місяць покритий сонячними батареями по всій поверхні, обернений до Сонця. Електроенергія акумулюється спеціальними пристроями й через велетенські антени передається на Землю. Її так багато, що вистачить усім. Дожити б...

Підготував
Володимир ЯРОШЕНКО.

З прадавніх віків люди поклонялися Сонцю, бо воно давало життя і рослинам, і тваринам, і людям. Сонце було предковичним Богом усіх народів. Навіть тоді, коли наші пращури освоїли вогонь і навчилися спалювати все, що горить, вони побожно ставилися до небесного світила, інтуїтивно відчувачи, що воно наймогутніше з усіх природних явищ. Ми, живучи вже в 21-му столітті, теж з надією поглядаємо на Сонце.

Спалюємо власне майбутнє?

Наслідуючи землян, які жили в печерах, нинішнє покоління так само затято спалює невідновлювані енергетичні ресурси (нафту, вугілля, газ тощо). І ніхто не замислюється над тим, що за останні 100 років концентрація вуглекислого газу в атмосфері Землі підвищилася на 13 %, а це веде до розвитку тепличного ефекту на планеті. Вуглекислий газ затримує інфрачервоне випромінювання нашої планети, порушуючи тим самим теплову рівновагу між Землею й навколишнім космічним простором. Це вже обумовило підвищення середньої температури землі і танення льодів в Арктиці й Антарктиці. Якщо цей процес не буде зупинений, то повне танення цих льодових масивів призведе до підйому рівня світового океану на 80-90 метрів та планетарної катастрофи.

Як спіймати сонячного зайчика

Поки ми з усіх сил намагаємося спалити майбутнє земної цивілізації в печах і топках, Сонце безкоштовно шле на Землю сонячну радіацію, еквівалентну в середньому 1 кВт/м². Цей потік приблизно в 500 разів перевищує найбільші й навряд чи досяжні енергетичні потреби людської цивілізації. Завдання полягає в тому, щоб створити прилади, здатні перетворити хоча б частину цієї колосальної енергії

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.